

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
r é s z ítélete**

**Az ügy száma:** Mfv.II.10.628/2015/6.

**A tanács tagjai:** . Stark Marianna a tanács elnöke  
Sipőczné dr. Tánczos Rita előadó bíró  
é dr. Csernay Krisztina bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** dr. Dombi Ügyvédi Iroda  
(ügyintéző: dr. Dombi Viktor ügyvéd)

**Az alperes:** **Az alperes képviselője:** dr. Petrik Péter ügyvéd

**A per tárgya:** elmaradt illetmény megfizetése

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** felperes

**A felülvizsgálni kért jogerős határozat:** Székesfehérvári Törvényszék  
2.Mf.20.036/2015/3.

**Az elsőfokú bíróság határozatának száma:** Székesfehérvári Közigazgatási  
és Munkaügyi Bíróság 5.M.801/2010/67.

**Rendelkező rész**

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.036/2015/3. számú részítéletét a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint és 13.500 (tizenháromezer-öttszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**Tényállás**

[1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2006. október 1-jétől ... Község Önkormányzatának társadalmi megbízatású polgármestereként dolgozott, majd 2009. január 1-jétől főállásban látta el tisztségét. ... 2006. július 15-étől jegyzőként dolgozott az alperes Polgármesteri Hivatalában. A képviselő-testület ekkor havi illetménye összegét illetményeltérítés nélkül állapította meg 312.800 forintban, továbbá 2006. október 1-jétől kiküldetés és munkába járás költségeként havi 55.200 forintot állapított meg számára azzal, hogy egyéb költséget nem számolhat el. A jegyző 2006. évi szakmai munkájának értékelése nem készült el, minősítése nem történt meg. 2007-ben a felperes, mint a munkáltatói jogkör gyakorlója a jegyző részére teljesítménykövetelményt nem határozott meg, s a 2007. évi teljesítményértékelését nem készítette el, így arról nem is

tájékoztatathatta a képviselő-testületet. A 2008. évre vonatkozó éves feladatmeghatározás és a minősítéshez szükséges szöveges értékelés 2009. február 5-én, míg a 2009. évre vonatkozó ugyanezen iratok 2009. december 10-én készültek el. A 2010. évi feladatmeghatározás 2010. február 12-én került a jegyző személyi anyagába, s ezen iratok iktatószámot sem kaptak.

- [2] A felperes a jegyző illetményét 30 %-os illetményeltérítés megállapításával 2007. március 2-ától 396.400 forintra emelte, és részére 2007. szeptember 1-jétől havi 72.800 forint költségátalányt, 40.000 forint lakhatási támogatást és 7200 forint hétvégi hazautazási költséget állapított meg. 2007. december 1-jétől a felperes a jegyző részére havi 550.000 forint személyi illetményt állapított meg anélkül, hogy a jegyző teljesítményértékelését elkészítette volna, és azt a képviselő-testület elé tárta volna. Ezt követően a felperes 2008. október 30-án kelt intézkedésével oly módon emelte meg a jegyző juttatását, hogy részére 2008. november 1-jétől 60.000 forint költségkeretet, 42.000 forint lakhatási támogatást és 38.560 forint munkába járás miatt fizetett költséget biztosított. Ezen összegeket 2009. január 1-jétől tovább növelte. 2010. március 1-jétől személyi illetménye mellett további 275.000 forint egyéb pótlék kifizetéséről rendelkezett, így illetménye havonta bruttó 825.000 forintban került megállapításra.
- [3] A képviselő-testület többször kérte a felperest, hogy közölje pontosan, milyen összegű illetményben, illetve költségtérítésben részesül a jegyző, a felperes azonban a képviselő-testület tagjainak nem adott tájékoztatást. Az adatok a költségvetési rendeletről sem voltak megállapíthatók, mert annak melléklete összesítve tartalmazta a foglalkoztatottak illetményét és az egyéb kiadásokat, és a 2010. júniusban elrendelt bizottsági vizsgálat is csak azt állapította meg, hogy a jegyző részére a polgármesteri hivatal által átutalt és folyószámlájára megérkezett összeg megegyező.
- [4] A 2010. október 3-án megtartott önkormányzati választások eredményeként az alperes élére új polgármester került, így a felperes foglalkoztatási jogviszonya megszűnt. Az új polgármester ezt követően tekintett be teljes körűen a jegyző juttatásaihoz kapcsolódó iratokba.
- [5] A felperes foglalkoztatási jogviszonya megszűnésekor az alperes elmulasztott felperes számára megfizetni 1.043.700 forint végkielégítést, 363.714 forint szabadságmegváltást és a 2010. október 1-je és 3-a közötti időszakra járó illetményt.

#### **A felperes keresete és az alperes viszontkeresete**

- [6] A felperes keresetében kérte, a bíróság kötelezze az alperest 1.043.700 forint végkielégítés, szabadságmegváltás és elmaradt illetmény, valamint ezen összegek után járó késedelmi kamat, valamint 2010. november 3-ától havi nettó 145.000 forint jövedelempótló kártérítés, továbbá 2.000.000 forint nem vagyoni

kártérítés megfizetésére. Kifogásolta, hogy az alperes nem tett eleget polgármesteri tisztsége megszűnésekor fennálló fizetési kötelezettségének, továbbá nem adta ki a jogviszonya megszűnésekor az ahhoz kapcsolódó iratokat, így nem tudott ezek hiányában elhelyezkedni. Kifogásolta továbbá, hogy az idő múlásával és életkora miatt is egyre nehezebbé válik elhelyezkedése a munkaerőpiacon, illetve a későbbiekben nyugdíja mértéke is kisebb lehet. Előadta, hogy az új polgármester több alkalommal nyilvánosan negatív véleményt fogalmazott meg polgármesteri működéséről, ami jóhírnevét csorbította, ... Községben tartózkodását ellehetetlenítette, így el kell költöznie. Jóhírneve nemcsak politikai, közéleti szereplői minőségében sérült, hanem szakmai megítélését is aláasta és további munkavállalását lehetetlenné tette.

- [7] Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a felperes által igényelt összegek nem illetik meg őt, mivel a polgármesteri tisztséget csak a ciklus egy részében töltötte be főállásban, illetve a községből történő elköltözése és az alperes egyetlen magatartása között sincs okozati összefüggés. Semmilyen sajtónyilatkozatot nem tett a felperesre, és az egyes önkormányzati tisztségviselők véleménynyilvánítási jogukkal élve nyilatkoztak a felperesről, mint közszereplőről, de ezek a jóhírnev megsértésére nem voltak alkalmasak.
- [8] 2011. május 13-án benyújtott, majd módosított viszontkeresetében 13.991.650 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni a felperest, mivel véleménye szerint 2007. március 1-je és 2010. október 3-a között jogsértő módon állapította meg a jegyző illetményét, és ezzel az alperesnek szándékosan kárt okozott.
- [9] Hivatkozott arra, hogy az illetményértérítés megállapításának alapja a teljesítményértékelés lehetett, ilyen azonban nem készült. Az alperest ért kár nemcsak a nettó bér különbözete, hanem az ezen különbözet adó- és járulékvonzata is, mert azt az alperes megfizette az állami szerveknek a felperes intézkedése alapján. Ezen túl kérte a felperes kötelezését további 6.515.120 forint megfizetésére, hivatkozva arra, hogy a felperes, mint a hivatali szervezet vezetője lett volna köteles a béren kívüli juttatások mértékét, feltételeit, az elszámolás rendjét, valamint a visszatérítések szabályait megállapítani, ezen kötelezettségének azonban nem tett eleget. Kérte továbbá 173.389 forint jogalap nélkül felvett illetmény megfizetésére kötelezni a felperest, figyelemmel arra, hogy a jubileumi jutalmat nem megfelelő mértékben fizették ki a jegyzőnek.
- [10] Előadta, hogy az alperes törvényes képviselője a polgármester, 2010. október 3. előtt így nem volt olyan helyzetben az önkormányzat, hogy a felperes ellen kártérítési pert indítson, ezért eddig az időpontig az elévülés nyugodott. Az új polgármester ténylegesen 2010. október 3-át követően szerzett tudomást arról, hogy törvénytörő módon került költség és illetmény kifizetésére a jegyző részére.

- [11] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte, s az igény elévülésére hivatkozva vitatta az igény jogalapját hivatkozva arra, hogy a jogszabály lehetőséget biztosít a polgármester részére, hogy illetményeltérítést, illetve személyi illetményt alkalmazzon, és e körben csak tájékoztatási kötelezettsége volt.

#### **Az első- és másodfokú ítélet**

- [12] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.801/2010/67. számú ítéletével kötelezte a felperest 12.039.613 forint és 444.500 forint perköltség megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes a polgármesteri tisztségét négy évig betöltötte, így az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Pmtv.) 2. § (5) bekezdése alapján tisztsége megszűnésére tekintettel megillette őt a végkielégítés, mely három havi illetményének megfelelő összegként 1.043.700 forint. Az alperes elismerte a felperes 2010. október 1-je és 3-a közötti időre járó elmaradt illetménye és szabadsága megváltására vonatkozó igényét, így őt összesen 1.423.981 forint illette meg.
- [13] Részben találta megalapozottnak a bíróság a felperes vagyoni kártérítési igényét, figyelemmel arra, hogy a munkáltató nem adta ki kellő időben a felperes munkaügyi iratait, és ez gátolta őt elhelyezkedésében, míg a jövedelempótló kártérítés iránti keresetet elutasította.
- [14] Nem találta megalapozottnak a bíróság a felperes nem vagyoni kártérítési igényét figyelemmel arra, hogy 2010. november 24-e óta rendelkezik az elhelyezkedéshez szükséges iratokkal, így ezzel kapcsolatos nehézségei nem állnak okozati összefüggésben az alperes magatartásával. A felperes 2010. október 15-én költözött el ...-ról, a jóhírnevét sértő, általa említett első nyilatkozat pedig 2010. november 25-én hangzott el a képviselő-testületi ülésen, így e két esemény sem állhatott egymással okozati összefüggésben. A felperes által sérelmezett nyilatkozatok vonatkozásában a bíróság megállapította, hogy az a körülmény, hogy nyilvánosságra hozták azt a tényt, hogy a felperes munkaügyi pert indított az alperessel szemben, tényközlés, és nem alkalmas a jóhírnev megsértésére. A polgármester a helyi közélet szereplője, így számolnia kellett azzal, hogy az őt váltó polgármester tevékenységét, szereplését kritikával illeti. Ez a minden embert megillető szabad véleménynyilvánításhoz való jog megnyilvánulása, ezért a jóhírnev megsértésére nem alkalmas.
- [15] Az alperes viszontkeresete vonatkozásában megállapította, hogy a jegyző teljesítménye nem került értékelésre 2007. március 2-a és 2007. december 1-je előtti időpontokban, így arról a képviselő-testületet sem tájékoztathatta a felperes, holott erre az illetményeltérítéshez, illetve a személyi illetmény megállapításához szükség lett volna. A felperes által plusz feladatként felsorolt tevékenységeket a jegyző saját feladatkörébe

tartozóként látta el, a helyettesítési díj megállapításának feltételei sem álltak fenn, így a felperes megszegte ezzel kapcsolatban is a jogszabály előírásait. A jegyzőnek kifizetett költségtérítésekkel kapcsolatban a bíróság azt állapította meg, hogy azzal nem a felperes köteles elszámolni, így az e körben előterjesztett viszontkeresetet részben alaptalannak találta.

[16] Megállapította, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójaként a felperes rendelkezett a jegyző vonatkozásában az illetmény és a költségek kifizetéséről. Ezen intézkedései során a rá irányuló jogszabályokat nem tartotta be, és ezzel olyan jövedelemhez juttatta a jegyzőt, amelynek nem volt törvényes alapja. Intézkedéseit igyekezett titokban tartani a képviselő-testület előtt, az ezzel kapcsolatos kérdésekre történő válaszadás elől kitért, így magatartása szándékosnak tekinthető, ezért a teljes kárért felel.

[17] Kifejtette a bíróság azt is, hogy az alperes 2008. március 13. előtti illetmény és 2009. szeptember 27-e előtt keletkezett költség követelése elévült. Megállapította, hogy a felperest nettó 862.930 forint illeti meg, amelyet a bíróság az alperes jóval nagyobb összegű elévült követelésébe 3.528.981 forintba beszámított, így az alperesnek fizetési kötelezettsége nem keletkezett, a felperes azonban köteles megfizetni az alperesnek a jogszabálysértő magatartásával okozott kár megtérítéseként, illetve a jogalap nélkül kifizetett illetményként összesen 12.039.613 forintot.

[18] A felperes fellebbezése folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék a 2.Mf.20.036/2015/3. számú részítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatta és a felperest terhelő marasztalás összegét 11.526.813 forintra leszállította, az ezt meghaladó viszontkeresetet elutasította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A viszontkeresettel érvényesített kamatigény tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[19] Részítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes által megjelölt sajtó felületeken számos kritikai észrevétel és bírálat olvasható, ezek azonban az általa hivatkozott jogsérelemmel nem jártak, személyiségi jogi igény érvényesítését megalapozó tartalmakat nem hordoznak. A helyi lapban közzétett vélemény bírálatot fogalmaz meg a felperessel szemben, ezt azonban a közfeladatát illetően a felperes tűrni tartozik, mivel az adott cikk indokolatlanul sértő, megalázó, a becsületet vagy emberi méltóságot sértő tartalommal nem bír. Ugyancsak nem értékelhető ilyennek a ...-i lapban megjelent cikk sem. A „zavaros ügyekkel” kapcsolatos utalás kritikus értékitélet, a bírálat fogalmát meríti ki, a „jogtalan kifizetések” megtörténte pedig tényszerű minősítés. Ugyanígy minősíthető az új polgármester hvg.hu felületen közzétett nyilatkozata.

[20] A törvényszék szerint a számba vett nyilatkozatok és bírálatok a felperes közfeladatának ellátásához kapcsolódtak, és megítélésük

szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a cikkek közzététele, megismerése idején a felperes már nem volt közszereplőnek tekinthető. Megállapította, hogy a Pmtv. 11. §-a valóban akként rendelkezik, hogy a képviselő-testület át nem ruházható hatáskörébe tartozik a polgármester foglalkoztatási jogviszonyával, kártérítési felelősségének megállapításával kapcsolatos kérdés, azonban a mandátum lejártát és a foglalkoztatási jogviszony megszüntetését követően felmerülő kárigény esetén e szabály már nem tekinthető irányadónak. A Pmtv. 13. § (1) bekezdése alapján alkalmazni kell a polgármesteri jogviszony vonatkozásában a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 55/A. § (1) bekezdését, valamint 58. §-át, mely szerint a kártérítési felelősség megállapítására a fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, és az eljárást meg kell szüntetni, ha annak tartama alatt a közszolgálati jogviszony megszűnik. Ebből következően a foglalkoztatási jogviszony fennállta idején követendő eljárási szabályok a jogviszony megszűnésével nem érvényesülnek, az igényérvényesítés közvetlen bíróság előtt történő volta alapján a viszontkereset megalapozatlansága nem állapítható meg. Egyetértett a törvényszék az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy az illetményeltérítéssel, illetve személyi illetmény megállapításával kapcsolatos jogkör gyakorló döntést teljesítményértékelés nem előzte meg, és a képviselő-testület sem kapott e vonatkozásban információt, és a jegyző illetmény megállapítása körében a munkáltatói jogokat gyakorló felperes tartozik felelősséggel. Helytállónak találta az elsőfokú bíróság döntését a helyettesítési díj visszakövetelése tárgyában figyelemmel arra, hogy a jegyző az érintett időszakban helyettesítési feladatot nem látott el.

[21] A viszontkeresettel érvényesített kárigény összecszerúságával kapcsolatban megállapította, hogy az alperest a kifizetett illetményhez kapcsolódó adó- és járulékösszegek is terheltek, és a kifizetett illetményekre rakódó közteher és az adóhatóságnak átutalt összeg az alperesnél kárként jelentkezik. Az adó- és járulék visszaigénylésének korrekciójának legfeljebb egy jogalap nélküli bérfizetésre irányuló eljárás vonzataként azzal összefüggésben lenne helye, az adott ügyben azonban a bíróságnak az alperesi kárigény megalapozottsága kérdésében kellett állást foglalnia.

[22] Megállapította emellett, hogy ... jegyzőnek ... Község Polgármesteri Hivatala alperes ellen 2.M.84/2013. szám alatt folyamatban volt perében született ítéletben a 2007 és 2010 között teljesített kifizetések költségtérítésként kerültek a jegyző részére teljesítésre. Az 512.800 forint összegű követelést az elsőfokú bíróság illetményként vette figyelembe, valójában egyéb juttatásként, lakhatási támogatásként adott költségtérítés címen volt kifizethető, és ennek elszámolása a jegyző és a polgármesteri hivatal jogviszonyára tartozik, így e perben a törvényszék a viszontkereseti kártérítési igény címén történő érvényesítést nem

találta megalapozottnak, és ezzel módosította a felperes által fizetendő összeg mértékét.

#### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [23] A jogerős részítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria azt helyezze hatályon kívül és hozzon a jogszabályoknak megfelelő új határozatot, illetve szükség esetén az első- vagy másodfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára és marasztalja az alperest a perköltségekben.
- [24] A felperes megsértett jogszabályhelyként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 78. §-át, a Ktv. 6. § (2) bekezdését, 34. § (6) bekezdését, 49/B. § (3) és (4) bekezdését, 51. §-át és 58. §-át, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 9. §-át és 33. §-át, valamint a Pmtv. 8. §-át és 11. §-át jelölte meg.
- [25] Kifogásolta, hogy az önkormányzat a felperestől a járulékokat nem jogosult követelni tekintettel arra, hogy jogalap nélkül történő adó- és járulékbefizetések visszaigénylésére az alperesnek módja és lehetősége van az adóhatóságtól. Amennyiben az alperes ezeket az összegeket a felperestől is igényli, továbbá igényt érvényesít a jegyzővel szemben is, többszörös igényérvényesítésre kerül sor, a megsértett jogszabályhelyet azonban e körben nem jelölte meg.
- [26] Érvelése szerint a Pmtv. 11. §-a értelmében a képviselő-testület a polgármester kártérítési felelősségének megállapításával kapcsolatos hatáskörét nem ruházhatja át. Erre tekintettel a képviselő-testületnek határoznia kellett volna a felperes kártérítési felelősségének megállapítása tárgyában. Erre nem került sor, így a felperessel szemben a kártérítési igényét jogellenesen érvényesítette viszontkeresetként az alperes.
- [27] Vitatta a másodfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtett, a fegyelmi eljárás megszüntetéséből levezetett analógiát, figyelemmel arra, hogy a felperes esetében a kártérítési eljárás jogviszonya fennállta alatt nem indult meg. A felperessel szemben a kártérítési eljárás jogviszonyával összefüggésben került megindításra, és e körben a munkáltatói jogkör gyakorlójának a képviselő-testületet kellett tekinteni. Az új polgármester azért sem indíthatott eljárást, mert bár képviseli az önkormányzatot, a feladat- és hatásköre a korábbi polgármester fegyelmi és kártérítési felelőssége tekintetében nem delegálható.
- [28] A felülvizsgálati kérelem érvelése szerint ugyancsak jogsértő a jogerős ítélet a vétkesség foka megállapítása körében. Az eljáró bíróságok a jövedelem kifizetése körében a károkozó magatartást szükségszerűen szándékosnak ítélték, és ezzel a negatív gazdasági kihatással járó magatartáshoz kvázi objektív felelősséget rendeltek, amely ellentétes a Pmtv. 8. §-ában lefektetett szubjektív kárfelelősségi alakzattal. Állítása szerint amennyiben kártérítési felelősség terhelné, úgy legfeljebb a gondatlan

károkozásért felelhetne a teljesítményértékelés és az illetményeltérítés összefüggésében, ebből követően egy, illetve három havi illetménye összegéig korlátozódna a felelőssége. Legfeljebb gondatlanság terhelhette, amennyiben elmulasztotta a teljesítményértékelés adminisztratív iktatási teendői kapcsán az ügyintézők ellenőrzését, illetve a teljesítményértékelés szóbeli ismertetése megtörténtét jegyzőkönyveztetni a képviselő-testületi ülésen, szándékos jogszabálysértés nem róható a terhére. A Ktv. 34. § (6) bekezdése értelmében a jegyző vonatkozásában a teljesítménykövetelményeket kellett megállapítania, és az értékelésről a képviselő-testületet csupán tájékoztatnia kellett. Ez alakisághoz nem kötött cselekmény volt, azt a képviselő-testületnek nem kellett elfogadnia, annak elmulasztásából okozatossággal semmilyen kár nem fakadhatott.

[29] Életszerűtlennek ítélte a törvényszék azon álláspontját is, hogy indokolatlanul került kifizetésre a jegyző számára helyettesítési díj. A jegyző a többletmunkát ténylegesen arra tekintettel fejtette ki, hogy az adott feladatokra az önkormányzat hivatali apparátusában más személy nem rendelkezett olyan végzettséggel, amely megfelelő lett volna a köztisztviselők képesítési előírásairól szóló 9/1995.(II.3.) Kormányrendelet előírásainak.

[30] Fenntartotta azon álláspontját, hogy nem minősült közszereplőnek, így fennállt nem vagyoni kárigénye jogalapja. Előadta, hogy a sérelmezett közlések nem hivatali ideje alatt, hanem azt követően keletkeztek és láttak napvilágot. Az, hogy valaki közszereplő-e vagy sem, nem a pillanatnyilag betöltött pozíciójától függ. Ahhoz, hogy egy közszereplő ezen státusza viszonyának megszűnését követően is fennmaradjon, szükséges, hogy a korábbi működési területén a közvélemény továbbra is, mint közszereplőt tartsa számon és valamennyi megszólalását, nyilatkozatát, kinyilvánított véleményét ekként értékelje. Jogviszonya megszűnését követően már nem volt mint közszereplő politikus számon tartva, a politikától visszavonult, így ennek okán a hivatkozott közlések indokolatlanul sértették jóhírnevét.

[31] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős részítéletet hatályában tartsa fenn, és marasztalja a felperest a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségekben.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

[32] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[33] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogsértést tartalmilag is

körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell az előző pontokban meghatározott tartalmi követelményekkel [1/2016.(II.15.) PK vélemény a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről].

[34] A felperes felülvizsgálati kérelmében több esetben kifogásolta a tényállás megállapítását és a bizonyítékok értékelését, azonban ezzel kapcsolatban nem jelölte meg a megsértett jogszabályhelyet. Erre figyelemmel a Kúria a bizonyítékok mérlegelését nem vizsgálhatta felül, és a megállapított tényállást a felülvizsgálati eljárás során irányadónak kellett tekinteni.

[35] Ugyancsak nem jelölte meg a felperes, hogy mely jogszabályt sérti a jogerős részítélet, amely az általa fizetendő kártérítés mértékének megállapításánál a jegyző számára bruttó összegben kifizetett illetményt vette alapul, így a felülvizsgálati kérelem érvelése e körben sem képezte a felülvizsgálati eljárás tárgyát.

[36] A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta, hogy a Pmtv. 11. §-a rendelkezései ellenére az arra jogosult képviselő-testület nem hozott döntést a kártérítési felelőssége megállapításáról. Érvelése szerint nem volt alkalmazható a Ktv. fegyelmi eljárás megszüntetésére vonatkozó szabálya.

[37] Helytállón állította a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy az adott időszakban hatályos Pmtv. 11. §-a rendelkezéséből az következik, hogy a képviselő-testület a polgármester foglalkoztatási jogviszonyával kártérítési felelősségének megállapításával kapcsolatos kérdésekben át nem ruházható hatáskörben eljárva kizárólagosan jogosult dönten. E rendelkezés helyes értelmezése szerint a még hivatalban lévő polgármester esetében a kártérítési felelősség vizsgálata vonatkozásában a testületi állásfoglalást nem lehet mellőzni. A perbeli esetben a felperessel szemben a polgármesteri tisztsége megszűnését követően kívánt az alperes kártérítési igényt érvényesíteni, így esetében a Pmtv. 11. §-ában rögzített garanciális szabályok már nem voltak irányadóak. Ennek megfelelően a felperes polgármesteri tisztsége megszűnését követően az alperes képviselőletében eljáró újabb polgármester jogszerűen élhetett közvetlenül kártérítési igénnyel.

[38] Helytállón állapította meg a részítéletében a másodfokú bíróság azt is, hogy ezt az érvelést támasztja alá a polgármester foglalkoztatási jogviszonyára is alkalmazandó Ktv. 55/A. § (1) bekezdése, illetve 58. §-a rendelkezése egybevetése is. A közszolgálati jogviszony fennállta alatt megindított fegyelmi eljárást meg kell szüntetni abban az esetben, ha a közszolgálati jogviszony megszűnik. Nem jogszabálysértő, hogy a másodfokú bíróság analógiaként alkalmazta ezt az elvet a perbeli esetben. E szerint a foglalkoztatási jogviszony fennállta idején követendő eljárási

szabályok a foglalkoztatási jogviszony megszűnését követően nem érvényesülnek, azaz kártérítési eljárás lefolytatása nélkül közvetlenül a bírói út vehető igénybe. A kártérítési felelősség megállapítása nem a képviselő testület, hanem a bíróság hatáskörébe tartozik a jogviszony megszűnését követően. Ezzel szemben a jogviszony fennállása alatt a képviselő-testület határozatával szemben van helye jogorvoslatnak. Ennek megfelelően az alperes jogszerűen érvényesítette a volt polgármesterével szembeni kártérítési igényét előzetes döntéshozatal nélkül, közvetlenül a bíróságon.

- [39] Kellő alap nélkül vitatta a felperes felülvizsgálati kérelmében azt, hogy a terhére rótt cselekményt nem szándékosan, hanem legfeljebb gondatlanul követte el. A felperes nem hivatkozott a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása körében. A törvényszék a tényállás részeként rögzítette ítéletében, hogy az illetmény-eltérítéssel, illetve a személyi alapbér megállapításával kapcsolatos felperesi döntést teljesítményértékelés nem előzte meg, és a képviselő-testület sem kapott erre nézve információt. A teljesítményértékelés utóbb mellékelt dokumentumai hitelessége aggályos. Minthogy a szakmai munka értékelését az illetményre vonatkozó döntést megelőzően kell a törvény irányadó rendelkezései szerint lefolytatni, nem jogszabálysértő az a jogerős határozatbeli megállapítás, hogy a Pmtv. 8. § (2) bekezdése szerint fennáll a felperes szándékos károkozásért való felelőssége.
- [40] Az irányadó tényállás szerint a helyettesítési feladatok tartós ellátásának un. szervezeti indokai a tárgyi időszakban nem voltak, betöltetlen munkakör a hivatalban ez időben nem volt. A jegyzőre esetenként hárult többletfeladatok helyettesítési díjigényt nem alapoztak meg. Minthogy e körben sem volt felülvizsgálható a megállapított tényállás a megsértett jogszabályhely megjelölése hiányában, ezért a felperes szándékos károkozásért való felelőssége e körben sem vitatható.
- [41] A megállapított tényállás alapján - mely szerint a felperes közszereplő politikus volt - a felülvizsgálati kérelem megalapozatlanul hivatkozott a Ptk. 78. § (1) bekezdése megsértésére. E szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is, mellyel ellentétes állítást a másodfokú bíróság sem tett. A jogerős ítélet részletes és meggyőző indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a felperes által hivatkozottak miért nem valósítottak meg az adott esetben személyiségi jogsértést.
- [42] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős részítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[44] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárási költségét, míg a felülvizsgálati eljárási illetéket a felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a az állam viseli.

Budapest, 2016. április 6.

. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k.  
előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző